

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΗ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΟΙ ΒΕΔΟΥΪΝΟΙ

ΥΠΟ Ε. Α. POWELL

(Συνέχεια και τέλος)

«Τί λέγει αυτός;» ἠρώτησα ἐγώ μετὰ μίαν ἀνάκρισιν εἰς τὴν ὅποιαν τοὺς ὑπέβλεπεν ὁ Ἄντζιλ.

«Αὐτὸς λέγει Σεῖς Γάλλοι» ἐτραύλισεν ὁ ἄνθρωπος. «Αὐτὸς δὲν ἀγαπᾷ τοὺς Γάλλους. Φονεύουν τοὺς ἀνθρώπους του.» «Πέσε εἰς αὐτὸν ὅτι δὲν εἶμεθα Γάλλοι οὔτε Ἄγγλοι», διέτιξα ἐγώ». «Πές του ὅτι εἶμεθα Ἀμερικανοί». «Αὐτὸς δὲν γνωρίζει τοὺς Ἀμερικανούς, ἐφώναξεν ὁ ὀδηγὸς ἀφ' οὗ μετέφρασεν τὰς λέξεις μας, αὐτὸς ὑποπτεύεται ὅτι εἶσθε Γάλλοι.

Εἶδον ὅτι ἤλθε πλέον ἡ ὥρα νὰ παίξουμε τὸ τελευταῖον μας ἀτού. Ἦνοιξα λοιπὸν τὴν τσέπη μου ὅπου εἶχα τὰ ἔγγραφα μου καὶ ἐξήγαγον τὸ διαβατήριόν μου ποῦ εἶχα θεωρήσει πρὶν ἀναχωρήσω ἀπὸ τὴν Δαμασκὸν καὶ τὸ ὁποῖον ἦτο πολὺ ἐπιβλητικὸν λόγῳ τοῦ ὅτι ἦτο γραμμένον Ἀραβιστὶ ἐπὶ χάρτου τοῦ Ἀμερικανικοῦ Προξενείου καὶ ἔφερεν τὴν σφραγίδα τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Τοῦτο κατεδείκνυν τελείως ὅτι ὄχι μόνον εἶμεθα Ἀμερικανοὶ ἀλλὰ καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ μᾶς μεταχειρισθοῦν μετὰ σεβοσμοῦ. Τὸ ἔδωκα εἰς τὸν Ἄντζιλ μὲ ἓνα σοβαρὸν ὕφος σὺν νὰ εἶχα παίξει εἰς τὸ μπριτζ τὸ δεκατὸν τρίτον ἀτού μου. Ἄλλ' αὐτὸς δὲν ἐπήρεσθη ἐξ αὐτοῦ. Τότε ἀντελήφθη ὅτι αὐτὸς δὲν ἐγνώριζε νὰ ἀναγινώσκη διότι παρέδωκεν τὸ ἔγγραφον εἰς ἓνα διερμηνεὺ διὰ νὰ τὸ μεταφράσῃ, Ἄφου ὁ διερμηνεὺς μετέφρασε τὸ ἔγγραφον ὁ Ἄντζιλ ἐξερόβηξεν. Τώρα εἶπα εἰς τὸν ὀδηγόν μου, τί γίνεται, τί ἔχει νὰ μᾶς πῆ; Αὐτὸς, μοῦ λέγει ὁ διερμηνεὺς δὲν γνωρίζει

τίποτε περὶ Ἀμερικῆς, αὐτὸς, λέγει ὅτι δὲν ἤκουσε ποτὲ περὶ τῶν Ἠνωμένων πολιτειῶν. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐνεφανίσθη καὶ ὁ ἄλλος ὀδηγὸς φέρων εἰς τὰς χεῖρας του διαφόρους καρπούς μετὰξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἓνα πεπόνι, καρπὸς ποῦ ἐξετιμῶντο πάρα πολὺ ἀπὸ τοὺς Βεδουίνους. Ὁ Ἄντζιλ ἐκράτησεν τὸ πεπόνι διὰ λογαριασμὸν του, ἐξήγαγεν ἀπὸ τὴν ζώην του ἓνα μαχαίρι, ἐξήγαγεν ἀπὸ τὸν πεπόνι πολὺ ἐπικίνδυνον καὶ ἔκοψε τὸ πεπόνι εἰς φέτας. Ὑπέθεσα ὅτι θὰ ἐλαμβάνομεν καὶ ἡμεῖς μέρος εἰς αὐτὸ τὸ φαγητόν, πλὴν ὅμως ὁ Ἄντζιλ δὲν ἐσκόπει τοιοῦτον τι διότι ἤρχισεν νὰ χρησιμοποιῇ τὸ μαχαίρι του ὡς πηροῦνι καὶ νὰ καταβροχθίζῃ μόνος του τὸν καρπόν. Ἄντελήφθη ὅτι τοῦτο δὲν ἔκαμεν ἐπίτηδες καὶ ἐσκέφθη ὅτι ἔάν τὴν στάσιν του αὐτὴν τὴν ἄφρηνα νὰ διέλθῃ ἀπαράτητον δὲν θὰ ἠδύνατο κανεὶς νὰ γνωρίξῃ πῶς θὰ τοῦ ἤρχετο εἰς τὸν νοῦν νὰ μᾶς μεταχειρισθῇ βραδύτερον. Εἰς τὰς συναναστροφάς του μετὰ τοὺς Ἀνατολίτας πρέπει ὁ λευκὸς ἄνθρωπος νὰ ἀπαιτῇ περὶ τοῦ ἑαυτοῦ καὶ νὰ ἐπιβάλλεται διότι διαφορετικὰ ἐξαφανίζει στιγμιαίως καὶ ἀμετακλήτως τὴν καλὴν φήμην του. Ἐάν ὁ Ἄντζιλ ἤθελε ποτὲ πεῖσθαι ὅτι ἠδύνατο ἀτιμωρητὴ νὰ μᾶς προυβάλλῃ τότε διατί καὶ δὲν θὰ ἐπεχείρει νὰ μᾶς φωνεύσῃ; Ἔτσι σκέπτονται οἱ Ἄραβες. Πιστεύουν εἰς τὸ δόγμα «ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος». Συνεπέρανα λοιπὸν καὶ ἐγὼ ὅτι ἂν ἐτήρουν τὴν αὐτὴν στάσιν μετὰ αὐτοὺς θὰ τοὺς ἔκανα μεγαλυτέραν ἐντύπωσιν. Καὶ εἶπα εἰς τὸν ὀδηγόν. Φέρε μου καὶ μὲνα ἓνα πεπόνι. Ἐιελείωσαν, ἀπήνησεν οὗτος λακωνικώτατα. Τότε πήγαινε εἰς τὸ ἄμα-

ξι καὶ φέρε μου ἓνα κουτί καρπούς. Ὁ ὀδηγὸς ἐπέστρεψεν μένενα κουτί Ἀνανά τοὺς ὁποίους ἐφέρομεν μαζί μας ἀπὸ τὴν Βαγδάτην, ἄνοιξε τὸ κουτί ἐνῶ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Ἀντζιλ εἶχον προσκολληθῆι ἐπ' αὐτοῦ, εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ Ἀραβες ξετρελαίνονται μὲ τοὺς ζαχαρωμένους καρπούς, καὶ μοῦ τὸ προσέφεραν. Ἦρχισα νὰ καταβροχθίζω τὸ περιεχόμενον τοῦ κουτιοῦ ἀγνοῶν τελείως τὸν Ἀντζιλ καθὼς καὶ ἐκεῖνος εἶχεν ἀγνοήσει προηγουμένως καὶ ἐμὲ καὶ τοὺς συντρόφους μου. Αὐτὸς παρεκολούθει ἐπ' ὀλίγα λεπτά τὰ διατρέχοντα μὲ μιαν ἀγρίαν σιωπὴν. Ἐσκέφθηκα τότε ὅτι τοῦτο θὰ εἶνε τὸ τελευταῖον μου φαγητὸν ἐπὶ τῆς γῆς.

Κατόπιν ἐξέσπασεν εἰς ἓνα μικρὸ γέλιο, ἐκτύπησε τὰς παλάμας του καὶ ἔδωκεν μιαν διαιταγὴν εἰς τοὺς ἐπὶ τούτῳ ἐμφανισθέντας σκλάβους του. Οὐδέποτε μέχρι σήμερον εἶδον εἰς κανένα Ἀμερικανικὸν Ξενοδοχεῖον προθυμωτέραν ὑπηρεσίαν διότι σχεδὸν εἰς χρόνον ὀλιγώτερον ἀπ' ὅτι ἀρκεῖ διὰ νὰ τὸ διηγηθῶ ἐξεδίπλωσαν μπροστὰ μας καὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους μιαν στορογγυλὴν ψάθα μὲ ἐρυθρὰς, πράσινες καὶ κίτρινες κωρίδες. Ἐπάνω εἰς αὐτὴν παρέθεσαν ἓνα γνήσιον Ἀραβικὸν γεῦμα, γεῦμα τοῦ προκαλεῖ τὴν ἀηδίαν τῶν Εὐρωπαίων. Καλλίτερον θὰ ἐπεθύμουν νὰ μὴ φάγω τίποτε παρετήρησεν ὁ Λάντεβ ὁ ὁποῖος ἐκοίταξε τὸ ἐπίσημον γεῦμα μὲ κατάδηλον δυσαρέσκειαν. Ἦσθανόμην ὅτι ὁ παλιάνθρωπος οὗτος θὰ τὸ ἐξελάμβανε ὡς δυστροπίαν, ἐὰν ἡμεῖς ἀπεκρούμεν τὸ φαγητὸν του.

Συνεπὼς λοιπὸν κατὰ τὰ Ἀραβικὰ ἔθιμα ἤρχισαμεν καὶ ἐκόπτομεν κομάτια ψωμί, τὰ ἐτυλίωμεν μαζί εἰς χάρτινα χωνιά καὶ τὰ ἐγεμίζαμεν μὲ πουτίγκαν.

Ἐπειδὴ τὰ κουτάλια εἰς τὴν ἔρημον εἶναι ἐντελῶς ἀγνωστα διὰ τοῦτο ἐλαμβάνομεν τὴν πουτίγκαν μὲ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χειρὸς μας, πρῶτα μὲν ποὺ πολὺ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ γεύματος εἶχε ὡς συνέπειαν τὸ λέρωμα τῶν σάκων μας μὲ κίτρινον σορόπι. Ὁ ἄρτος ἂν καὶ

σκληρὸς ὡς δέρμα ὑποδήματος, ἦτο καλὸς. Ἡ ἐκ κορυμμάτων πουτίγκα ἦτο ἐξαιρετος, ἀλλὰ τὸ γάλα τῆς Καμήλου δὲν δύναμαι νὰ τὸ συστήσω. Ὁ Ἀντζιλ ὁμοῦς μᾶς παρεκολούθει καὶ δὲν ἠδυνάμεθα νὰ κίωμαι ἄλλως. Ἦτο ἓνα φαγητὸν διὰ τὴν ζωὴν μας καθὼς παρετήρησεν ὁ Χέτσινγκ. Ἐν τῷ μεταξύ ἓνας σκλάβος παρεσκευάσεν ἐπάνω εἰς μιαν ἀνθρακιάν καφφέν. Ὅταν εἶδον τοῦτο ἀντελήφθη ὅτι τὸ παιχίδι εἶχε πλεόν κερδισθεῖ. Διότι ἕνας Βεδουῖνος δὲν πίνοι ποτὲ καφφὲ μὲ ἐκείνους τοὺς ὁποίους θεωρεῖ ὡς ἐχθροὺς του ἢ τοὺς ὁποίους σκοπεύει νὰ φονεύσῃ. Εἶναι συνήθεια εἰς τοὺς Ἀραβας νὰ προσφέρονται 3 φλιτζάνια καφφέ. Ἀφοῦ λοιπὸν τὸ δοχεῖον τοῦ καφφέ ἔκαμεν τὸν γύρον τρεῖς φορές, ἀντελήφθη ὅτι θὰ ἠδυνάμην ἄνευ οὐδενὸς πλεόν κινδύνου νὰ θίξω τὸ θέμα τῆς ἀναχωρήσεώς μας.

«Θὰ στεῖλω μαζί σας ἓνα ἄνθρωπον διὰ νὰ σᾶς συνοδεύσῃ διὰ μέσου τῆς φυλῆς μου, μοῦ ἀπῆντησε ὁ Ἀντζιλ ἐμμενῶς καὶ τῇ μεσολαβήσει τοῦ διεργηγῶς ὅταν εἶπον εἰς αὐτὸν ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀναχωρήσωμεν».

«Τὶ ὀφείλω νὰ δώσω εἰς αὐτὸν ἠρώτησα ἐγὼ τότε σκεπτόμενος ὅτι τοῦτο θὰ ἦτο ὁ πλεόν ἐπιδέξιος τρόπος διὰ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ἐπιθυμίαν μας πρὸς πληρωμὴν τῶν συνήθων τελῶν ἐκ δέκα λιρῶν κατ' ἄτομον».

«Δύο λίραι θὰ ἦσαν πολὺ ἀρκεταὶ» ὑπῆρξεν ἡ ἐξαφνικὴ ἀπάντησις τοῦ Ἀντζιλ. Καὶ ὅταν ἓνας Ἀραβ παρατεῖται οἰκιοθελῶς πενήκοντα ὀκτὼ λιρῶν χρυσοῶν τότε πᾶς τις δύναται νὰ πεισθῇ ὅτι μᾶς ἐθεώρει πλεόν ἀπολύτως ὡς φίλους του.

Ὀλίγον ἀπόρθημα ἄλλ' ἐν τούτοις μὲ εὐπείθειαν ὁ ὀδηγὸς ἔπευσεν καὶ μᾶς ὀδήγει διὰ μέσου τῶν φυλῶν τοῦ Ἀντζιλ. Μας ἐγκατέλειπεν μόνον ὅταν εἶχομεν διέλθει τὸ μέγαλον στρατόπεδον καὶ εἶχομεν πλεόν πρὸ ἡμῶν τὸν ἀτελεύτητον ὀρίζοντα τῆς ἐρήμου.

Τώρα πλεόν ἐπροχωροῦμεν πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἀνεμπόδιστα—ἐμπρὸς πρὸς τὸν Εὐφράτην.

